

لیکدانه‌وهی به‌ستین له ده‌قی شیعریدا: به‌راوردی به‌ره‌می شیرکۆ بی‌کەس و ئەحمەد شاملوو به‌نموونه

لوقمان ره‌ئووف^۱؛ هاشم ئەمین (تویژه‌ری به‌رپرس)^۲

نوع مقاله: مقاله پژوهشی؛ تاریخ دریافت: ۱۵ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۸ شهریور ۱۳۹۹؛ صص ۲۲۱-۲۴۵

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.929>

کورتە

ئەم لیکۆلینە‌وه‌یه کارکردنه له سەر کۆنتیکستی ده‌قی شیعر. به‌وه پێیه‌ی کۆنتیکست بریتییه له‌وه‌وه‌ی که به‌هۆی ریکه‌وتن له‌نیوان قسه‌که‌ر و گوێگردا ده‌بیته‌هۆکار بۆ ئاشکراکردنی مانای وشه‌کان، یان ژینگه‌یه‌کی زمانه‌وانییه و به‌وشه و ده‌سته‌واژه و پرسته‌ده‌وره‌ دراوه؛ یا خود کۆمه‌لیک باره که ده‌وری قسه‌کردنی داوه. له‌م سۆنگه‌شه‌وه کار له سەر دیاری‌کردنی ئەو مانایه‌ ده‌کات که داله‌کان له‌م رپه‌وه‌وه ده‌یه‌خشن. به‌مانایه‌کی تر، رپه‌وه‌ی کۆنتیکست ده‌بیته‌وه به‌دالیکه‌ی تر که له‌سەر داله‌ ئاساییه‌کان دروست ده‌بیته‌وه؛ چونکه خودی کۆنتیکست تیکستیکی مانایی دروست ده‌کات و کاریگه‌ری ده‌بیت له سەر ئەنجامی مانا‌کان، یان میکانیزمی ده‌قه‌که، به‌وه‌ پێیه‌ی ئەو کۆنتیکسته‌ی که مانای وشه‌که دیاری ده‌کات، کۆنتیکستی زه‌هنیه‌یه دواتر په‌یوه‌ست ده‌بیت به‌ زمانه‌وه، نه‌ک قسه‌وه. به‌مه‌ش، له‌گه‌ل سۆسپه‌ر جیاوازه، چونکه له‌م روانه‌گه‌وه لای سۆسپه‌ر جاریک ره‌گه‌زی زمان، جاریک ره‌گه‌زی قسه‌کردن رۆل ده‌گه‌ین. جووری ئەو کۆنتیکسته‌ی کراونه‌ته‌ بنه‌مای ئەم لیکۆلینە‌وه‌یه، ئەو جوورانه‌ی کۆنتیکستن که فان دایک دیاری کردوون. هۆکاری هه‌لبژاردنی فان دایکیش ئەوه‌یه که پۆلینبه‌ندیه‌یه‌کی له‌وانی تر فراوانتره‌ بۆ کار له‌سه‌رکردن. ئەم لیکۆلینە‌وه‌یه پیکه‌هاتوو له‌ دوو به‌ش: له‌ به‌شی یه‌که‌مه‌دا کار له‌سەر چه‌مک و پیناسه‌ی تیکست کراوه، دواتر قسه‌ له‌سەر چه‌مک و پیناسه‌ی کۆنتیکست کراوه و بۆچوونه جیاوازه‌کان خراونه‌ته‌ روو؛ دواتر باس له‌ گه‌نگی و بایه‌خی کۆنتیکست کراوه. له‌ به‌شی دووه‌مه‌دا جووره‌کانی کۆنتیکست له‌ ده‌قدا دیاری کراون، له‌گه‌ل هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی پێویست و شی‌کردنه‌وه‌ی کۆنتیکسته‌کان، به‌پێی ئەو مانایه‌ی که کۆنتیکسته‌که ده‌یگه‌یه‌نیت.

چکیده

این پژوهش تحلیلی درباره‌ بافت متن شعری است. بافت شامل تمام اطلاعات موجود بین گوینده و شنونده است که به وسیله‌ی آن‌ها معنای کلمه‌ها آشکار می‌شود؛ یا محیطی زبان‌شناسانه است که در آن واژه، اصطلاح و جمله قرار دارد؛ یا این‌که مجموعه‌ای از روش‌هاست که گفت‌وگو را احاطه کرده است. نقش بافت آشکارسازی معنای دال‌ها است؛ به عبارت دیگر بافت متن خود تبدیل به دال دیگری می‌شود که از دال‌های عادی ساخته می‌شود؛ زیرا بافت خود متنی معنایی می‌سازد و بر نتیجه‌ی معناها یا مکانیزم متن تأثیر می‌گذارد؛ در واقع بافتی که متضمن معنای واژه است، بافتی ذهنی است که بعداً به زبان ملحق می‌شود، نه به صحبت کردن. چنین دیدگاهی متفاوت با نظر سوسور است. زیرا از دیدگاه وی، یک مرحله جنس زبان و مرحله‌ی دیگر جنس صحبت کردن نقش ایفا می‌کنند. بافت‌هایی که به عنوان اساس این پژوهش در نظر گرفته شده‌اند، آن نوع بافت‌هایی هستند که وان دایک تعیین کرده است. علت انتخاب وان دایک هم این است که طبقه‌بندی وی به مراتب از متن‌های دیگر برای تحقیق و پژوهش گسترده‌تر است. پژوهش حاضر از دو بخش تشکیل شده است: در بخش اول نخست مفهوم و تعریف متن ارائه شده است، سپس مفهوم و تعریف بافت، در ادامه نیز دیدگاه‌های مختلف ارائه شده‌اند. در انتهای این بخش نیز از اهمیت و ارزش بافت سخن به میان آمده است. در بخش دوم انواع مختلف بافت در متن، همراه با نمونه‌های لازم و تحلیل بافت‌ها بر اساس معنایی که آن بافت ارائه می‌نماید، مشخص شده‌اند.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: تیکست؛ به‌ستین؛ مانا؛ وشه؛ دال؛

واژگان کلیدی: متن؛ بافت؛ معنا؛ کلمه؛ دال؛ مدلول.

مه‌دللول.

۱- پيشه‌کی

۱-۱- چه‌مک و پیناسه‌ی تیکست

له زمانی کوردیدا هەر دوو وشه‌ی ده‌ق و تیکست به‌کار ده‌هینریت. وشه‌ی تیکست راسته‌وخۆ له وشه‌ی «text» وه‌گیراوه و وشه‌ی ده‌قی له زمانی کوردیدا، به‌مانای بی‌که‌م‌زیاد، یان ساف و بی‌لۆج و قه‌دکراو دیت (هه‌ژار، ۱۳۶۹: ۳۲۴). له راستیدا پیناسه‌ی شیوه‌کانی ده‌ق هه‌مه‌جۆرن؛ له وانه برینکر ده‌لێت «به‌دوايه‌ کدا هاتنیکی په‌یوه‌ستداری له رسته‌کانه» (شبلنر، ۱۹۸۷: ۱۸۸). هه‌روه‌ها له روانگه‌ی ناوه‌رۆکیشه‌وه ده‌لێت «کۆمه‌لێک دۆزی ریکخراوه و په‌یوه‌ندی له سه‌ر بنه‌مای چه‌قیه‌تی بابته و رسته‌ دروسته‌کات» (بیجری، ۱۴۱۳: ۱۰۸). هاروج پیی وایه ده‌ق «په‌یوه‌ستدارییه‌کی به‌رده‌وامی وشه‌سازی ده‌قه» (بیجری، ۱۴۱۳: ۱۰۶)؛ واته‌ ئه‌و ریزه‌بندییه وشه‌بیه‌ی که به‌هۆی یاسا ریزمانیه‌که‌وه لیکده‌دریت و ده‌ق به‌ره‌مه‌دیت. هالیدای ده‌لێت: «هه‌موو به‌دوايه‌ کدا هاتنیکی له رسته‌کان، په‌یوه‌ندی دروست ده‌کات» (خه‌تابی، ۱۹۹۱: ۱۳۲).

له روانگه‌ی روخسار و ناوه‌رۆکیشه‌وه بریتیه‌ی له «هه‌موو گوزارشتیک که رسته‌ ده‌ربریت، یان له سه‌ر کۆمه‌لێک په‌یوه‌ندی وه‌ستابیت» (ئه‌لحه‌ناش، ۱۹۸۰: ۳۷۶). له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌قی ئه‌ده‌بی دیارده‌یه‌کی زمانه‌وانیه‌ و به‌پیی بارت بونیادیکی داخراو نییه له ماناکان و زۆر لیكدانه‌وه و راقه هه‌لده‌گریت و ته‌نها ده‌قی قسه‌ ده‌کات و نووسه‌ر به‌ره‌مه‌هینه‌ری ده‌قه و دوا‌ی به‌ره‌مه‌هینایش، په‌یوه‌ندییه‌که‌یان ده‌چریت. لێره‌وه مردنی نووسه‌ر و له‌دایک‌بوونی خۆینه‌ری راگه‌یاند؛ بۆیه ده‌ق گوزارشت له‌خواه‌نه‌که‌ی ناکات و ماده‌یه‌کی به‌ره‌مه‌هاتوه و کاریک له‌گه‌ل خۆینه‌ردا ده‌کات، به‌پیی چه‌ز و خواسته‌کان (ئه‌لسه‌عه‌نی، ۲۰۰۰: ۱۹). ده‌بیت ئه‌وه‌ش بلیین له راستیدا ده‌ق گوزارشت له‌بیر و هه‌ست و هتدی نووسه‌ر ده‌کات، به‌لام ته‌نها له‌کات و ساتی نووسینی ده‌قه‌که‌دا و بیرکردنه‌وه‌ی نووسه‌ر، نه‌ک بریتی بیت له‌نووسه‌ر. بۆ خۆینه‌ریش به‌هه‌مان شیوه‌ بریتیه‌ له خواست و توانستی لیكدانه‌وه‌ی خۆینه‌ر له‌و کات و ساته‌ی خۆینه‌نه‌وه‌که‌دا؛ چونکه‌ بۆ هه‌ر دوو حاله‌ته‌که‌ به‌پیی گۆرینی کات و سات و توانسته‌کان، ئه‌وانیش ده‌گۆریت. یا کۆبسن ده‌لێت «ده‌قی ئه‌ده‌بی بریتیه‌ له‌و ده‌قه‌ی که له‌ ده‌قه‌کانی تر جیا ده‌بیته‌وه، به‌ره‌چاگردنی توانای زمانی؛ واته ده‌قیکه‌ به‌ها ئیستاتیکی و ئه‌ده‌بیه‌کانی زمان له‌کارنامه‌ شیعریه‌کاندا له‌خۆ ده‌گریت» (خه‌لیل و سه‌مادی، ۲۰۰۹: ۱۳)؛ یا خود ده‌ق «وته‌ی زمانیه‌ و له‌خۆیدا شته‌کانی هه‌لگرتوه» (فه‌زل، ۱۹۹۲: ۲۳۲).

کۆنتیکست به‌مانا ته‌قلیدییه‌که‌ی، وه‌ک ئۆلمان ده‌لێت: «بریتیه‌ له‌ریکخستنی ده‌ربرای وشه و هه‌لۆبستی له‌و ریکخستنه» (۱۹۹۷: ۵۷). به‌پیی شریف الجرجانی، ده‌ق ئه‌وه‌یه‌ که‌ روون بیت و به‌روکه‌شی مانایه‌ک بدات و وته‌که‌ش به‌ره‌وه‌ ئه‌و مانایه‌ به‌ریت، که‌ ده‌بیه‌خشیته‌، یان ئه‌وه‌یه‌ که‌ جگه‌ له‌مانایه‌ک یان راقه‌یه‌ک له‌خۆ ناگریت (ئه‌لزوبه‌یدی، ۲۰۰۸)؛ یا خود ده‌ق سه‌رچاوه‌یه‌که‌ ده‌لالته‌ له‌ده‌رخستنیکی، یان ده‌قیکی دیار، یان ده‌ربراییک ده‌کات و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو وشه‌یه‌ک ده‌لالته‌ له‌مانایه‌ک ده‌کات. «کۆنتیکست له‌ره‌خنه‌ی کۆنیشدا ره‌گه‌زیکی هاوبه‌شی نیوان ره‌وانبیزی و ره‌خنه‌بووه» (عیسا، ۲۰۰۴: ۷). په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان که‌ره‌سته‌کانی ده‌ق، به‌

دریژیایی میژووی تیکست بوونی هه‌بووه و رۆلی گپراوه له گه‌یانندی مانای جۆراوجۆر. هه‌روه‌هاش، ئەم شروقه‌یهی خواره‌وه‌مان له به‌رده‌ستدایه و به‌و پیه:

په‌یوه‌ندی کۆنتیکست و ده‌ق له‌وه‌دایه که کۆنتیکست جیاوازی له نیوان ده‌قی ئەده‌بی و هیهی تر له قسه‌ی ئاسایی ده‌کات، ئەویش له رینگه‌ی یه‌گرتنه‌وه؛ چونکه هه‌موو ده‌تیک ده‌بیت یه‌کیتی و یه‌گرتنیکه‌ی له نیوان ده‌قه‌دا له ناوچۆ و ئەو کۆنتیکسته‌ی که به‌شه‌کان به یه‌که‌وه ده‌به‌ستیت هه‌بیت، ئیدی له رینگه‌ی پیکهاته‌ زمانیه‌که‌وه، یان له رینگه‌ی کۆنتیکستی ده‌ره‌کی ده‌قه‌که‌وه بیت. (ئه‌لغو‌یل، ۲۰۱۱: ۴۱)

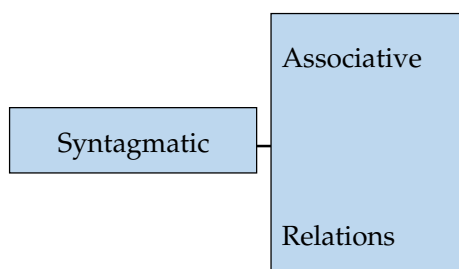
دواتر، له هه‌مان سه‌رچاوه‌دا رووبه‌رووی ئەم گوزاره‌یه ده‌بینه‌وه که «ده‌ق کوری کۆنتیکسته». له‌گه‌ل ئەمه‌شدا، ده‌ق کار له پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ده‌کات. به پیکه‌وانه‌شه‌وه ده‌بیت؛ ئەمه‌ش به هۆی درک‌پیکردنی به‌کاره‌ینه‌ره‌که‌ی، یان خوینه‌ره‌که‌وه. چونکه کاتیک خوینه‌ر راقه‌ی واقیعی کۆمه‌لایه‌تی ده‌کات، ئەوا پالنه‌ریک به‌ره‌و ئەنجامی ده‌قه‌که‌ی ده‌بات، له‌گه‌ل تیگه‌شتن له ده‌ق له رینگه‌ی بۆچوونه‌کانیه‌وه.

۱-۲- چه‌مک و پیناسه‌ی کۆنتیکست

به پتی فه‌ره‌نگی *Petit Larousse* کۆنتیکست ناویکی لاتینییه به واتای کۆی ده‌ق دیت، که رسته یان کۆمه‌لایک وشه ده‌یگه‌یینن (لاروس، ۱۹۸۴: ۲۵۵). تیکست له لاتینیدا به مانای «چنین» به‌کاره‌ینه‌راوه؛ هه‌ندیک بۆ نووسین و هه‌ندیکی تر بۆ شاعر یان په‌خشان به‌کاری ده‌هینن. به‌لام به‌پتی وته‌ی میکرو رۆبیرت، «کۆنتیکست کۆی ده‌قه، که به په‌گه‌زی زمانی ده‌وره دراوه، له پیناو تیگه‌یشتنیکه‌ی باشترا» (۱۹۸۲: ۲۲۰). هه‌روه‌ها «بریتییه له و رپه‌وه‌ی که ریکه‌وت له نیوان قسه‌که‌ر و گوپگرده‌هیه و هۆکاره بۆ ئاشکراکردنی مانای وشه‌کان» (ئه‌لغو‌یل، ۲۰۱۱: ۴۱). یا خود کۆنتیکست «بریتییه له ژینگه‌یه‌کی زمانی، که به وشه، یان ده‌سته‌واژه، یان رسته ده‌وره دراوه و پشت به کۆنتیکستی کۆمه‌لایه‌تی، هه‌لۆیستی ... ده‌به‌ستیت» (عیسا، ۲۰۰۸: ۱۱۱). ئەوه‌شمان له به‌رده‌ستدایه که کۆنتیکست یان به‌ستین «کۆمه‌لایک باره که ده‌وری قسه‌کردنی داوه» (خه‌لیل، ۲۰۰۷: ۸۲). کۆنتیکست ئەو مانایه دیاری ده‌کات که هه‌ندیک داله‌کان دیاری ده‌که‌ن؛ چونکه هه‌ندیکی تریان وه‌لاده‌نریت، یان کۆی داله‌کان له یه‌ک کاتدا. بیجگه له‌مه‌ش، هه‌ندی جار وشه‌یه‌ک ده‌توانیت رۆلی کۆنتیکست ببینیت.

کۆنتیکست کۆمه‌لایک تیکسته، که یه‌که‌یه‌کی پیکه‌ته‌یی دروست ده‌که‌ن و مانایه‌ک ده‌ده‌ن به ده‌سته‌وه. له پال ئەمه‌شدا، کۆنتیکست ژینگه‌یه‌کی زمانیه و له ناو ژینگه‌یه‌کی زمانه‌وانیدا، ئیدی وشه‌یه‌ک بیت یان رسته له چوارچێوه‌ی په‌گه‌زه‌ زمانه‌وانیه‌که، یان نازمانیه‌که‌دا. هالیده‌ی ئاماژه به‌وه ده‌کات «کۆنتیکست ده‌قیکی تره، یان ده‌قی هه‌والی ده‌قه‌ بینه‌راوه‌که‌یه، وه‌ک پریدیک وایه که لایه‌نه‌ زمانه‌وانیه‌که به ژینگه‌ ده‌ره‌کییه‌که‌وه ده‌به‌ستیت» (ئه‌لته‌لحی، ۱۴۲۳: ۵۱). «کۆنتیکست ژینگه‌ی قسه‌که‌یه، له‌گه‌ل ئەوه‌ی چوارده‌وری داوه» (فه‌تحمی، ۱۹۸۶: ۲۰۱). «کۆنتیکست چه‌مکیکه ئاماژه به کۆمه‌لایک هۆکار ده‌کات و کاریگه‌ری ده‌بیت له سه‌ر ئاراسته‌ی ده‌ق، چ له‌رووی روخسار یان ناوه‌رۆک، ئیدی کۆنتیکسته‌که ئەده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و هتد بیت» (حیجازی، ۲۰۰۱: ۴۱).

له سه‌ره‌تادا و به‌ر له زانستی زمان، یان زانایانی زمانه‌وانی، رافه‌کاره‌کان بایه‌خیان به‌کۆنتیکستی داوه و به‌هۆکاریکی گرنگی لیکدانه‌وه‌ی ده‌ق و یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی ماناکانیان داواوه. بیجگه له‌مه‌ش، کۆنتیکستی له‌زانستی واتاناسیییه‌وه له‌دایک بووه، که بنچینه‌که‌ی زانستی زمانه‌وانیییه. هه‌ر بۆیه له‌سالی ۱۹۱۶دا و به‌بلا‌بوونه‌وه‌ی کتیبی چهند وانه‌یه‌ک له‌سه‌ر زمانناسیی گشتی سۆسیر، له‌لایه‌ک ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی باشی له‌زانستی زمان هه‌بووه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه جیاوازیی دروست کرد له‌نیوان ریبازی لیکۆلینه‌وه‌ی وه‌سفی و میژوویدا؛ به‌مه‌ش زانستی نوینی زمانی سه‌ری هه‌لدا و وه‌سفی ریباز و بونیادی زمانی به‌ئامانج و مه‌به‌ست ده‌زانی (ئه‌له‌ه‌ناش، ۱۰۴۱: ۱۰۱). ئه‌م کتیبه‌ش له‌سه‌ر چهند ره‌گه‌ز و بنچینه‌یه‌کی دووانه‌یی وه‌ک «زمان و وتن، هاوکاتی و ناوکاتی، کۆنتیکستی و ئیحائی، دال و مه‌دللول» له‌گه‌ل په‌یوه‌ندیی هه‌ریه‌که‌یان به‌وه‌ی تر و ده‌روه‌ی پیکهاتوهه (ئه‌ل‌روباغ، ۱۴۰۶: ۲۵). له‌م سۆنگه‌به‌شه‌وه، یه‌کتربری ئاسۆیی و ئه‌ستوونی دروست کرد، له‌سه‌ر بنه‌مای په‌یوه‌ندیی کۆنتیکستی و ئیحائی (ئه‌له‌ه‌ناش، ۱۴۰۱: ۴۰).

«په‌یوه‌ندییه‌کان و جیاوازییه‌کانی نیوان ره‌گه‌زه‌کانی زمان، له‌نیوان دوو بازنه‌ی جیاوازا ده‌خولینه‌وه و هه‌ر یه‌که‌شیان جوړیکی دیاریکراوی به‌ها به‌ره‌م ده‌هینیت» (سۆسیر، ۱۹۸۵: ۱۸۶). ئه‌م دوو بازنه‌ش له‌گه‌ل وینه‌ی چالاکیی زه‌ینی ده‌گونجیت، که بریتین له‌بازنه‌ی په‌یوه‌ندیی کۆنتیکستی و ئیحائی. په‌یوه‌ندیی کۆنتیکستی په‌یوه‌ندییه‌کی ئاماده‌یییه له‌سه‌ر دوو ره‌گه‌ز یان زیاتر وه‌ستاوه (۱۸۶). سۆسیر پیی وابه‌ «چه‌مکی کۆنتیکستی له‌سه‌ر تا‌که وشه جیبه‌جی نابیت؛ به‌لکوو له‌سه‌ر کۆمه‌لیک وشه و یه‌که‌ی تیکه‌ل، ئیدی چه‌ندیک درێژ بیت، یان هه‌مه‌جوړی وشه و به‌شه‌کانی رسته و پرسته‌ی ته‌واوبن» (۱۸۶). هه‌روه‌هاش، ئه‌و کۆنتیکسته‌ی که مانای وشه‌که‌ دیاری ده‌کات، کۆنتیکستی زه‌ینییه؛ دواتر په‌یوه‌ست ده‌بیت به‌زمانه‌وه، نه‌ک قسه‌وه. به‌مه‌ش له‌گه‌ل سۆسیر جیاوازه؛ چونکه‌ لای سۆسیر جاریک ره‌گه‌زی زمان، جاریک ره‌گه‌زی قسه‌کردنه.

به‌لام په‌یوه‌ندیی ئیحائی له‌نیوان ژماره‌یه‌ک ره‌گه‌زدا، که به‌شیوه‌یه‌کی نااماده (غیابی) کۆ ده‌بیته‌وه، له‌ئارادا نییه، جگه له‌بیردا نه‌بیت که له‌ناو زنجیره‌یه‌کی خه‌پالیدا که به‌زۆر ئاماده‌ کراوه و ده‌رفه‌ته‌که‌ی له‌یاده‌وه‌ری دایه (۱۸۶). «هه‌موو وشه‌یه‌ک دابراو نییه، به‌لکوو له‌زه‌یندا تۆمار کراوه، له‌گه‌ل هه‌موو حاله‌ته‌کانی کۆنتیکستی» (بورکاوی، ۲۰۱۴: ۳۱). واته، ئه‌وه‌ی تۆمار کراوه له‌زه‌یندا قسه‌ نییه، به‌لکوو زمانه. له‌کتیبی تیۆریی زمان که له‌سالی ۱۹۳۴دا بلاو کراوه‌ته‌وه، بوهرل کارنامه‌ی هیمای زمانه‌وانیی چاره‌سه‌ر کرد و له‌وته‌یه‌کدا که کورته‌که‌ی بریتیه‌ له‌وه‌ی که ئامرازی هه‌ر یه‌که‌یان کارنامه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و به‌جیاوازییان، جیاوازیی تایبه‌ت به‌خۆی دروست

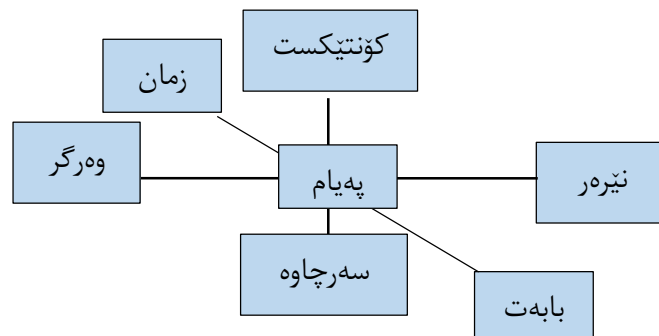
ده کات، لیره وه تیۆرییه که ی به تیۆری هۆکار، یان ئیراده ناسرا. به پیتی ئەم تیۆرییهش هیمای زمانهوانی یه کیک له م کارنامه ی ههیه:

۱- کارنامه ی گوزارشت کردن سه بارهت به قسه کهر؛

۲- کارنامه ی وه لامدانه وه سه بارهت به گوینگر؛

۳- کارنامه ی روون کردنه وه سه بارهت به به شیک گوزارشتی لی ده کات.

به ده ره له مهش، یا کوپسن له هیلکارییه کی تایبه تدا ئەم کارنامه ی دیاری کردوو. له ناو ئەم کارنامه شدا کۆنتیکست گرنگی و بابه خی خۆی ههیه. بۆیه کۆنتیکست به هه مان شیوه، کارنامه ی زمانیه و زمان ئەدای ده کات.

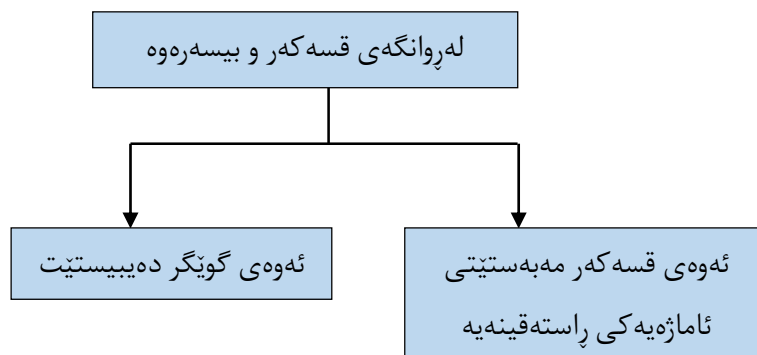
کۆنتیکست ده بیته کارنامه یه کی سه رچاوه یی بۆ بیسه ر و سه رچاوه یه کی گوزارشتی بۆ نیره (زه یفوللا، ۱۴۲۴: ۱۷۷)، چونکه کۆی په یامه که له م کۆنتیکسته دا جی ده کاته وه و مه بهسته که ی ده گه یه نیت، یان هۆکاره بۆ تیگه یاندنی ئاشکرا و نا ئاشکرای به رامبه ر.

مالینۆفسکی (۱۸۸۱-۱۹۴۲)، زانای مرۆقناسیی کۆمه لایه تی، هه ولی دا وشه ی سه ره خۆ و رسته ی دابراو له یه کیک له زمانه سه ره تاییه کان وه ربگیریت بۆ ئینگلیزی. له گه ل ئه وه ی وشه کان مانایان هه یه، به لام له به ستین و کۆنتیکستدا به هه مان شیواز وه ک یه ک مانایی ده مینیته وه، بۆیه زمانی زیندو بوونی نابیت، ئە گه ر مامه له له گه ل ئەم زمانه مردووانه دا بکات، چونکه له کۆنتیکستی داده مالیت. مالینۆفسکی له باره ی کۆنتیکسته وه ده لیت «وته و هه لۆیست په یوه ستن به یه که وه و له یه کتری دانابراین، کۆنتیکستیش هه لۆیستیکه ده ستی لی هه ل ناگری، له پیناو تیگه یشتنی ده ر براوه کان» (عیزهت، ۱۹۷۱: ۲۲). کۆنتیکست په یوه ست ده بیت به ژینگه و فره هنگ و ئاستی رۆشنبیری و سروشته وه. فیرت پیتی وابه کۆنتیکست هه لۆیسته و ئاراسته یه کی پراگماتییه و ده وروبه ر رۆلی هه یه له سه ر مانای کۆنتیکستی. ئەم کۆنتیکستی هه لۆیسته ی که فیرت باسی ده کات، بریتیه له «ریکخستنی وشه کان و جوړیک له په یوه ندیی نارێزمانی له نیوان وشه کانی رسته دا دروست ده کات؛ به م پیه ش ریکخستن بریتیه له په یوه ندیی له خۆوه ی وشه ی زمانیک له گه ل وشه کانی تر دا» (عومه ر، ۱۴۰۲: ۷۴).

تیۆری کۆنتیکست به ردی بنچینه ی قوتابخانه ی زمانه وانیی کۆمه لایه تییه، که فیرت-ی به ریتانی داينا و قوتابخانه ی لهندهن به په رپه وی کۆنتیکستی ناسرا، که تییدا جه ختی له سه ر

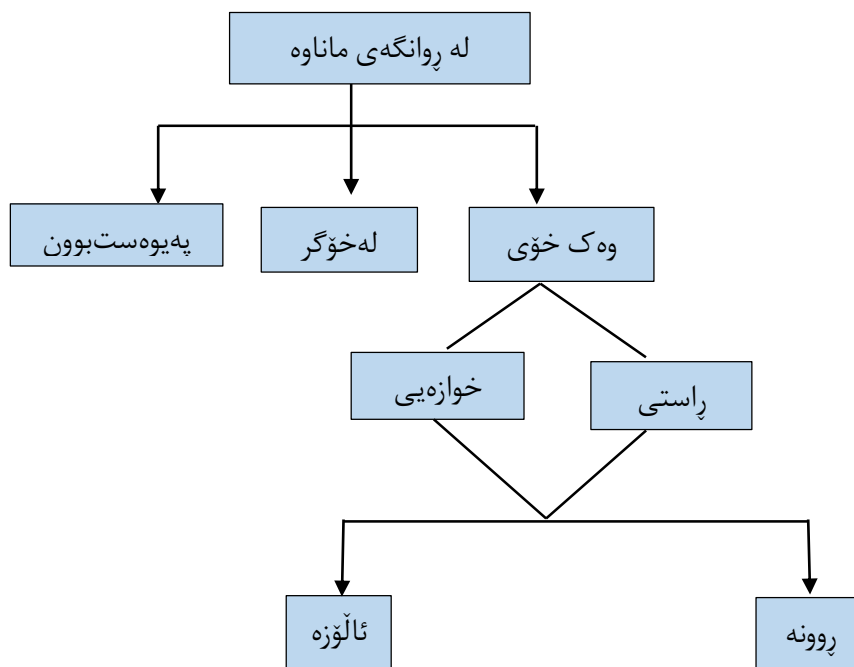
کارنامه‌ی کۆمه‌لایه‌تی زمان ده‌کرده‌وه (۷۴). بۆیه له سه‌ر بنه‌مای ئه‌م بنچینه‌یه، ئه‌گه‌ر تیۆری کۆنتیکست به‌ زانستی (حکمه) جییه‌جی بکریت، ئه‌وا بنچینه‌ی سه‌ره‌کیی زانستی مانایه؛ واته کۆمه‌لیک سیمای تیگه‌یشتنه و به‌ پپی بونیاتی تایبه‌تی مانا، نیشانه‌ دروست ده‌کات (براکیک، ۱۹۷۴: ۴۳). به‌م شیوازه:

۱- مه‌به‌ست له‌ قسه‌کردن، نووسین: هه‌ر که‌سیک مه‌به‌ستی قسه‌که‌ر، یان نووسه‌ری زانی، ئه‌وا ده‌توانیت دوا‌ی خواست و ماناکه‌ی بکه‌ویت.

۲- زانینی حال‌ی قسه‌که‌ر: هه‌ر که‌سیک قسه‌که‌ری ناسی، به‌ ئاسانی ده‌توانیت له‌ په‌یامه‌که‌شی بگات.

۳- زانینی حال‌ی گوینگر: ده‌بیت زمانی به‌رامبه‌ر بزانیته، له‌ پیناو گه‌یاندن.

۳-۱- گرنگی و پیگه‌ی کۆنتیکست

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆنتیکست بووه‌ته‌یه‌کیک له‌ کارنامه‌کانی زمان و رۆلی هه‌یه‌ له‌ سه‌ر مانا و مه‌دلوه‌کانی ده‌ق، بۆیه‌ گرنگی و بایه‌خی خوی هه‌م له‌ سه‌ر ده‌ق، هه‌م خوینه‌ر هه‌یه، به‌ پپی کات

و سهردهمه جیاوازه‌کان. سه‌بارت به بایه‌خ و گرنگی کۆنتیکست و به‌هاکه‌ی، سۆسیر ده‌لێت «ئه‌گەر وشه‌ بخرێته کۆنتیکستیکه‌وه، به‌ها وه‌ناگرێت، مه‌گەر به‌ هۆی ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل رابردوودا، یان له‌ داهاوو، یان له‌ هه‌ر دووکیان یه‌ کده‌ گرێت» (۱۹۸۵: ۱۸۶). وشه‌کان له‌ رێگه‌ی وشه‌کانی تر و به‌ پێی کات و سهردهمه‌کان و له‌ ناو رێه‌وی کۆنتیکستدا رۆل و بایه‌خیان ده‌رده‌که‌وێت. جورج فیندرس باسی له‌ گرنگی کۆنتیکست کردووه و پێی وایه‌ کۆنتیکست یان به‌ستین و ته‌نراوه‌ چه‌ندمانایی یان کارنامه‌یی ناهیلێت؛ به‌و پێیه‌ی ده‌بیته‌ هۆکاری یه‌ کلایی که‌روه‌ و دیاری کردنی مانا و ده‌لێت «وشه‌یه‌ که‌ له‌ یه‌ ککاتدا چه‌ند مانابه‌ کی هه‌یه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی گرنگه‌، ته‌نزا ئه‌و مانابه‌یه‌ که‌ کۆنتیکسته‌ که‌ مه‌به‌ستیه‌تی» (۲۳۸). هه‌روه‌ها ده‌لێت «ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو حاله‌ته‌کاندا به‌های وشه‌ دیاری ده‌ کات کۆنتیکسته‌؛ چونکه‌ وشه‌ چه‌ندین جار و له‌ باری جیاوازا به‌ کاردیت و مانای کاتی ده‌به‌خشیت، به‌لام ئه‌وه‌ کۆنتیکسته‌ به‌هایه‌ کی به‌ سهردا ده‌سه‌پینیت، سهره‌رای ئه‌و مانا هه‌موو‌جۆر و جیاوازانیه‌ی که‌ ده‌یگه‌یه‌نیت. به‌ستین وشه‌ رزگار ده‌ کات له‌ مانا‌کانی رابردوو، که‌ له‌ یاده‌وه‌ریدا که‌ له‌ که‌ بوون؛ هه‌روه‌ها به‌های ئیستایی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات» (سۆسیر، ۱۹۸۵: ۱۸۶). هه‌روه‌ها ده‌لێت «هه‌موو وشه‌یه‌ که‌ له‌ کاتی به‌ کاره‌ینانیدا به‌ به‌ها کاتییه‌ که‌ی ده‌وله‌مه‌ند ده‌ کرێت» (فیندریس، ۱۹۸۵: ۲۳۱).

لای قان دایک به‌ کاره‌ینانی زمان به‌ ده‌سه‌ هینراویکی تایه‌ت نییه‌، به‌ لکوو به‌ شیکه‌ له‌ کارلێکه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ که‌، چونکه‌ له‌ کاتی به‌ کاره‌ینانیدا کار له‌ سه‌ر زمان ده‌ کرێت؛ بۆیه‌ گرنگی به‌ کۆنتیکست داوه‌. به‌ گشتی، کۆنتیکست رۆل و پێگه‌ی له‌ سه‌ر مانا و گه‌یاندنی مه‌به‌ست به‌رامبه‌ر هه‌یه‌، له‌ وانه‌:

۱- دیاری کردنی مانای مه‌به‌ستداری وشه‌ له‌ رسته‌یه‌ کدا، چونکه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی کۆنتیکستدا مانای نییه‌؛

۲- وتراوه‌ «بۆ هه‌موو پله‌ و پێگه‌یه‌ که‌ وته‌یه‌ که‌ هه‌یه‌»، له‌ بنچینه‌دا بۆ کۆنتیکست به‌ کارهاتوووه‌؛

۳- به‌ وردی دیاری کردنی مانا‌کان و به‌های وشه‌کان؛

۴- کۆنتیکست به‌ردی بناغه‌ی زانستی مانابه‌؛

۵- دابه‌ش کردنی رۆل و مانا‌کان و هه‌ست کردن به‌ گرنگی که‌ره‌سته‌کان له‌ رسته‌دا.

۲- جۆره‌کانی کۆنتیکست له‌ ده‌قی شیعریدا

به‌ گشتی کۆنتیکست، به‌ستین یاخو ته‌نراوه‌ چه‌ند ئاراسته‌ و جۆری لێ به‌ره‌مه‌دیت. جۆره‌کانی کۆنتیکست لای قان دایک (۲۰۰۰: ۲۲۷) بریتین له‌:

۱-۲- کۆنتیکستی پراگماتیکی

به‌ پێی ئه‌م جۆره‌ کۆنتیکسته‌، سه‌رکه‌وتنی کار و مه‌به‌ست، تاکه‌ پێوه‌ری خسته‌نرووی راستیه‌ی کانه‌، بۆیه‌ ئه‌و مانابه‌ی که‌ له‌ رێگه‌ی کۆنتیکسته‌وه‌ به‌ره‌مه‌ دیت، مانابه‌ که‌ له‌ راستی و مه‌به‌سته‌وه‌ نزیکه‌. قان دایک پێی وایه‌ پێویسته‌ له‌ روانگه‌ی کارنامه‌کانییه‌وه‌ کار له‌ سه‌ر زمان بکه‌ین، بۆیه‌ ئه‌م جۆره‌ به‌ستینه‌ گرنگه‌ بۆ لیکدانه‌وه‌ی ده‌ق وه‌ک کرداریکی قسه‌یی، یان زنجیره‌ک له‌ کرداری قسه‌یی، که‌ که‌سیک پێی هه‌له‌ستیت. بۆیه‌ش مانا‌کان له‌و ژینگه‌ کۆنتیکسته‌وه‌ به‌ره‌مه‌دیت که‌ ده‌یگه‌یه‌نیت.

واته، ئەو فه‌زا و باره‌ی که کۆنتیکسته که به‌ره‌می ده‌هینیت، مانای خۆی هه‌یه و کاربگه‌ری له‌سه‌ر لیکدان‌هوی ده‌قه که ده‌بیت. بۆ نموونه شی‌رکۆ ده‌لی:

به‌یانی‌ت باش!
 من ناوم بولبوله
 خه‌لکی ئەم باخچه‌یه‌م
 ده‌میکه باخه‌وانیکی تووره‌مان لی‌په‌یدا‌بووه
 نه‌گولیی، نه‌داریی، نه‌مه‌لی
 بی‌ئاگا بوون چۆن هاتوووه و
 کئی کردوو‌یه‌تی به‌باخه‌وان
 بیجگه‌له‌خۆی
 باخه‌وانی له‌خۆبایی
 ناهیلی به‌دلی خۆم بخوینم
 ئەلی تو فرینت شوومه و گۆرانیه‌کی لاساری
 ئەلی تو به‌قه‌د ریفنه‌یه‌ک ریزی نیشتی‌مان ناگری
 (۱۵:۲۰۱۱)

شاعیر له‌ریگه‌ی چهند ئاماژه‌یه‌که‌وه ئەوه‌مان پی‌ده‌لیت که چهند حزب یان که‌سیک خۆیان کردوو‌ته‌خاوه‌نی ئەم باخچه‌یه (هه‌ریم) و به‌پنی پتوهر و خواست و حه‌زه‌کانی خۆیان، بریار له‌سه‌ر چاره‌نووسی خه‌لکی ده‌ده‌ن؛ به‌شیوازی‌ک ریگه‌به‌ژیانی سروشتی و ئاسایی ناده‌ن؛ بۆیه‌به‌رده‌وام له‌پیناو مانه‌وه‌یان، بیانووی جیاواز و پاساوی جیاواز بۆ تاوانبارکردنی به‌رامبه‌ر ده‌هیننه‌وه؛ له‌پیناو مانه‌وه‌ی وه‌ک هاوولاتییه‌کی ژیر رکیفی فه‌رمان، هه‌ر هه‌لوپست و کاربک جیاواز و پیچه‌وانه‌بیت، له‌گه‌ل حه‌زه‌کانیان به‌تاوانی جیاواز تاوانباری ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها ده‌لیت:

من گویم لیه
 لیره‌خاک نرکه‌نرکیتی و ئەنالینی و
 ئەوه‌نده‌یان لی‌دزیوه
 له‌م سه‌ره‌وه
 هه‌تا ئەوسه‌ری فیدرالی
 هه‌موو جه‌سته‌ی کوناوده‌ره ...
 (۳۱)

نرکه و نالینی خاک، ئاماژه به‌هه‌لکه‌ندن و برینی سامانی ژیرزه‌ویی کوردستان، دوا جار عیراقه. ولاتیان هه‌لکۆلی و هه‌رچی نه‌وت و کانه‌زی ژیر زه‌وی هه‌یه، به‌تالان براوه. ئەمه‌ش ئەوه‌مان پی‌ده‌لیت که‌سیکی نیشتی‌مانپه‌روه‌ر و دلسۆز له‌م ولاته‌دا نییه و ئەوه‌ی هه‌یه به‌رژه‌وه‌ندخوازه و له‌پیناو خۆیاندا ئاماده‌ن نیشتی‌مان بکه‌نه‌قوربانی. به‌ستین یان کۆنتیکست مانایه‌کی تر، که مه‌به‌ستی

شاعیره، به خوینهر ده‌به‌خشیت؛ به‌وهی کاراکتیره سیاسی و نیشتیمانییه‌کان بوونه‌ته دزی مؤدیرن. یا خود ده‌لی:

ئه‌م کاته‌تان باش

من جوانوو‌یه‌کی بیکارم

خه‌لکی که‌رکووکم

کووری نه‌وت و گازم و کووری ئه‌و هه‌موو بووری و چالانه

به‌لام ئه‌وه‌ی به‌رپکه‌وتیش نه‌یانینم ئه‌و باو‌کانه‌ن

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رده‌وامیش ئه‌سوورپ‌مه‌وه

له‌هه‌موو که‌سیکی دی زیاتر نیشتیمان ئه‌بیینم

به‌لام دواجار

هه‌موو حیله و کوورژنه‌کانم به‌با چوون و

هه‌موو سمکۆله‌کانم گه‌رگه‌سان بوون و

ئه‌م نیشتیمانه‌ پیرۆزه‌ گوی لیم نه‌بوو!

(۳۹)

کوونتیکست و ته‌نراوه‌ی ئه‌م کوپله‌یه ئه‌وه‌مان پێ ده‌لێت که‌ دانیشتووانی که‌رکووک له‌ سه‌ر نه‌وت و به‌ بوئی نه‌وت و گاز گه‌وره‌ ده‌بن، به‌لام ته‌نها ده‌زانن و ده‌بیستن که‌ هه‌ن؛ ئه‌گه‌رنا ئه‌م سووته‌مه‌نیانه‌ جگه‌ له‌ سه‌رئیشه، هه‌یچ سوودیکه‌ی بو دانیشتووانه‌که‌ی نه‌بووه و چه‌ندیک خه‌ون و خولیایان له‌ سه‌ر به‌نمای ئه‌م سامانه‌ هه‌لچنیت، به‌لام بێ سوود بوو. چه‌ندیک هاواریان کرد له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م زولمه‌ سودی نه‌بوو؛ چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ به‌رگی نیشتیماندا خوێان ده‌رده‌خه‌ن، جگه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خوێان هه‌یچی تریان نه‌ده‌بیست و نه‌ده‌دی. به‌ ئاشکرا ده‌لێت دزی له‌ به‌رگی نیشتیمانپه‌روه‌ر، ده‌ستی خستۆته‌ قورگی هاوولاتیانی که‌رکووک و به‌ درێژایی میژوو زولمیان لێ کراوه. هه‌ر بویه، مه‌گه‌ر له‌ میدیاوه ئه‌مانه‌ ببینن؛ چونکه‌ خوێان ده‌زانن چیان کردوو و چیان پیشکەش کردوو؛ بویه ناتوانن له‌ گه‌ل خه‌لکیدا بژین. کوونتیکستی شاملوو دنیا‌بینییه‌کی تره‌؛ وه‌ک ده‌لێت:

در نیست

راه نیست

شب نیست

ماه نیست

ننه‌ روز و

ننه‌ آفتاب

ما بیرون زمان

ایستاده‌ایم

با دشنه‌ای تلخی

در گرده‌هایمان
هیچ کس
با هیچ کس
سخن نمی‌گوید
که خاموشی
به هزاران زبان
در سخن است
(۱۳۸۴: ۶۷۹)

به پتی ئەم ده‌قه، شاعیر ده‌یه‌ویتی پراکتیکی ئەو حاله‌تانه‌ی مرؤف بکات، که له ناخیاندا هه‌لیان گرتوووه و دیوی به‌رزه‌خودی مرؤفه‌کان به‌رجه‌سته بکات، که ئیمه له ده‌روه‌ی زه‌مه‌ن ژبان ده‌که‌ین و رواله‌تمان له ناخمان جیاوازه و که‌س هاوکاری راسته‌قینه‌ی ئەویدی نییه؛ کاتیک کار ده‌گاته خالی بنه‌سه‌ت که‌س ئاور له که‌س ناداته‌وه؛ ئەو کاته‌ش که بیده‌نگ ده‌بیت، هه‌زاران که‌س هه‌یه بو ئەوه‌ی له پشته‌وه بوه‌ستن و قسه‌یان هه‌بیت بو گوتن.

در مردگان خویش
نظر می‌بندیم—
با طرح خنده‌ای
و نوبت خود را انتظار می‌کشیم
بی هیچ خنده‌ای
(۶۷۹)

به‌ستین یان کۆنتیکستی ئەم به‌شه ئاماژه بو ئەوه ده‌کات که ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌ی تیبیدا ده‌ژین، جیاوازه و به‌شیکی زۆری ژبان و زینده‌گییان له چاوه‌روانیدا به‌سه‌ر ده‌بات به‌بی هیچ خوشیه‌ک و ئەوه‌نده‌ی به‌بیر و باوه‌ری رابردوو و یاده‌وه‌ری مردوووه‌کانی ده‌ژی، نیوئه‌وه‌نده به‌فکری ئاینده نییه و بو داهاتوو ناروانیت و ئومید به‌ژبان و داهاتوو هه‌لناچنیت.

۲-۲- کۆنتیکستی تیگه‌یشتنی

ئەم جوړه‌پشت به‌تیگه‌شتنی ده‌ق ده‌به‌ستیت، به‌و پییه‌ی خوینەر ده‌بیت وشه و رسته‌کان به‌ئاسانی تیگه‌یشتنیت؛ واته کۆنتیکستی تیگه‌شتنی، که‌وا ده‌کات لیکدان‌هوه‌که‌پشت به‌زانباریی پشته‌وه‌ی ده‌ق به‌ستیت، له‌ریگه‌ی بونیادی رووکه‌شی ده‌قه‌که‌وه. ئەمه‌ش پشت به‌باک‌گراوندی زانیاری و مه‌عریفی که‌سه‌که‌ده‌به‌ستیت؛ چونکه‌هاوکاری ده‌کات له‌تیگه‌یشتنیدا. وه‌ک شیرکۆ ده‌لپت:

من خۆم رۆژ بووم—
به‌لام پریان کردم له‌شه‌و
من خۆم گۆمیلکه‌ی نی‌رگ‌ز بووم—
پریان کردم له‌پیریتی و پووش و په‌لاش

من بو خۆم ئیسته و ئایندهم
که چی سواری میژووبه کی کۆنیاں کردم

قه لغانیک و شمشیریک
ژهنگاوییان دایه دهستم
بردیانمهوه بهره و قه لای
تاماره کانی رابردووم

(۲۱)

شاعیر دهیهوئیت بلّیت من له ژیانیکدا ده ژیام، بروام به خودی ژیان هه بوو، هه بۆیه هیوا و ئومیدم هه بوو؛ به لام ئەم بارودۆخه وای لئێ کردم ژیان به جهه نه میک بزائم. جگه له مهش، شاعیر له گه ل ئه وه ی پره له هیوا و ئومید و دهیهوئیت له م ریگه یه وه، له ریگه ی گۆرانی بهرده وامه وه جیاوازتر له رابردوو بژی، که می درک به وه ده کات، له ئەنجامی کار له سه رکردن و هاندان و رابه رایه تی کردنی، ته وای ژیان و روانینه کانیاں پیچه وانه تر کردوو ته وه. بو کۆی ژیان له ئاسۆ و هیواوه گۆراوه بو بئ هیوایی و نائومیدی. بیجگه له مهش، ژیا نی به پپی قۆناغه کان گۆراوه و ده بیت هه مووان ژیا نیکی دابراو، بی چه ز و خواست بژین. به هۆی ئەو هه نگاوه هه لانه ی که له و ماوه یه ی رابردوودا ناویانه و له پیناو شار دنه وه ی ئەم شکستانه، هاوولاتی ناچار ده که ن به م شیوازه بژین. ئەو به لپینانه ی که دراو، ئەو خه باته ی که کرا، پیچه وانه ی ئەو ده رئه نجامه ن که ئیستا هه ن. بۆیه ئەم دووانه لیکدژه وای له شاعیر کردوو به ته وای ره شبین و بی هیوا بیت و ژیا نی لئێ بیت به تاریکستان. ههروه ها ده لپیت:

له سه ر جاده ی سه هۆله که راوه ستاوم
سیدی ه تازه که ی نیشتیما ن به ده ستمه وه و
با به ک به چه ری پیم ئە لئێ:
که نیشتیما ن ئی شی پیت بوو
خۆی دیت بو لات
هه ر ئەو کاته یه زه رده خه نه ئە یگریت و
دپته پیشی و ماچت ئە کات!
وه ختی که ئی شی پیت نه ما
ئه گه ر خوداش له به ینا بی و
تکا کار بـــــــی
نایهت بو لات!

(۴۳)

نیشتیما ن بریتییه له وانه ی ده یان ناسین و به ریۆه ی ده به ن. ئەو که سانه ش که نۆزده ساله ئە زمونیان هه یه، ته نه ا ئەو کاته ی که پیو یستیان به هاوولاتیان هه یه، دپنه لایان و له پیناو به رزه وهنیدی خویان به کاریان ده هینن؛ ئیدی له و کاتانه زیاتر هیچ هاوولاتییه ک ناتوانی

بیان‌بینیت؛ باکیان به هاوولاتیان نامینی. ده‌یویٔ بلیت سیاسییه کان و ده‌سه‌لاتداره‌کانی ئەم نیشتیمانه، نه‌سیاسین، نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی؛ به‌لکوو به‌رژه‌وه‌ندخوازن و له‌به‌رگی نیشتمانداندا مروّقه‌کان به‌کار ده‌هینن. ئەمه‌ش روانینیکی نیگه‌تیفی شیرکویه، هه‌م بۆ کاراکته‌ره‌کانی شاخ، هه‌م بۆ هاوولاتی؛ بۆیه ده‌لیت:

له‌ئێسته‌دا ده‌موچاوی نیشتمان
له‌ده‌موچاوی په‌نجه‌ره‌یه‌کی چلکن ئەچی
که‌به‌رده‌وام داخرا بی و
گرژ و مۆن و سالی جاریک پینه‌که‌نی!
(۶۷)

ئەحمەد شاملوو ده‌یان ده‌قی جۆراوجۆری واتایی هه‌یه و له‌روانگه‌ی ئەو بارودۆخه‌سیاسی و گۆرانکارییه‌گه‌ورانه‌ی که‌له‌ژیانیدا بینوو‌یه‌تی، کاریگه‌ریی زۆری له‌سه‌ر هۆنراوه‌کانی هه‌بووه و ده‌توانین بلین هه‌یچ رووداویکی گه‌وره‌نه‌بووه له‌ژیانیدا که‌هۆنراوه‌ی بۆ نه‌نووسیبت؛ به‌تایبه‌تی ئەو ده‌قانه‌ی که‌راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندیان به‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی ئاشتیانه‌ی خه‌لکه‌وه‌هه‌یه و ویستوو‌یه‌تی له‌ری شیعره‌کانییه‌وه‌خه‌لک خه‌مه‌کانیان وه‌لابنین و روو بکه‌نه‌ناشتی و، خه‌نده‌بۆ ژیانیان بچرن. وه‌ک خۆی ده‌لیت:

اما آن
که‌در برابر فرمان واپسین
لبخند می‌گشاید
تنها
می‌تواند لبخندی باشد
در برابر آتش
(۶۸۵)

خوینەر له‌دیوه‌رووکه‌شه‌که‌ی ئەم ده‌قه‌وا تیده‌گات که‌ئەمه‌ده‌قه‌شیعریکی ساده‌یه و گوزارشتیکی بچووکه‌له‌سه‌ر خه‌نده‌و خووشی، به‌لام ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که‌ئاماژه‌یه‌بۆ هه‌موو ئەو جه‌نگ و نه‌هامه‌تیانه‌ی که‌روو ده‌ده‌ن و هه‌موو ئەو شتانه‌له‌خۆ ده‌گریت که‌مروّف دلته‌نگ ده‌که‌ن. به‌لام ئەوه‌ی ده‌توانیت به‌ر به‌م ته‌نگ و بارودۆخه‌ی مروّقه‌کان بگریت، ته‌نهما بزه‌ی سه‌ر لیوه‌کانه‌و دلخووشی و گه‌شبینیه؛ دواچار گه‌شبینی هۆکاری یه‌که‌می کۆتاییه‌بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه‌کانی ته‌حه‌دییه‌کانی روژگار. شاعیر به‌پیی تیگه‌یشتنی خۆی راسته‌خۆ ئاماژه‌ی به‌م بابته‌نه‌کردوو؛ به‌لکوو هاتوو له‌ری خواستنی بابته‌تیکه‌وه‌بابته‌تیکی ئاماژه‌ی پی کردوو، که‌دواچار خه‌نده‌ده‌بیته‌نیشانه‌ی ئاشتی، لابه‌ری خه‌مه‌کانه‌و لیبورده‌یی به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت.

۲-۳- کۆنتیکستی دهروون ناسیی کۆمه لایه تی^۱

ئه و جۆره تهنراوه و بهستینهیه که له ریگهی دهروون ناسیی کۆمه لایه تیییه وه کاریگه ری و جیکه وت له سه ر خوینه ر به جی ده هیلیت. واته، مه به ست له کاریگه ری ده قه به سه ر خوینه ره که یه وه، چ تاک بیت یان کۆمه ل. بۆیه بایه خ به هۆکاره کۆمه لایه تیییه کان ده درین، چونکه هۆکارن بۆ تیگه شتن له ده ق. به مانایه کی تر، «مادام زمان که ره سه ی گوزارشته و له بیر زهینی تاکه که س، یان له بیر و ههسته کانه وه یه، که وایه له که سپکه وه بۆ که سپکی دی جیاوازه» (ئه لغه ویل، ۲۰۱۱: ۱۱۲). له م جۆره دا جیاوازی له نیوان مانای دهروونی و مانای لۆژیکی ده کات؛ بۆیه «مانای دهروونی به جیاوازی که سه کان ده گۆریت، به لام مانا لۆژیکیه که به بابه تیکی جیاواز ده بیت» (۱۱۲). ئه و کۆنتیکسته پنی وایه تیگه شتنی مانای وشه کان، مادام له شوین و بیر و توانای جیاوازه وه سه رچاوه ده گریت. جیاوازی له لیکدانه وه کانیشدا ده بیت، له بهر ئه وه ی شته کان له بیره کاندای و له سه ر بنه مای تیگه یشتن و ئاستی مه عریفی لیکده دریته وه. «واتاکان وینه ی دهسته یینراوی شته بینراوه کانن له بیردا، هه موو شتی بونییکی له دهروه ی بیره وه هه یه؛ بۆیه ئه گه ر وینه که ت له بیردا وه ک خوی وه رگرتووه، ده توانیت له هه مان شیوه گوزارشتی پی بکه یه ت و بگاته گوینگر، به پیچه وانه وه کاریگه ری له سه ر گۆرین و جیاوازی ماناکان ده کات» (قرتاجی، ۱۹۸۶: ۱۱۴). که واته، ماناکان به پنی ده نگدانه وه لای خوینه ر یان کۆمه ل، ده گۆریت، پاشان میکانزمی ئاراسته کردنی بۆ گوینگر، دواتر میکانیزمی وه رگرتنه وه ی لای گوینگر، هه موو ئه مانه ش کاریگه ری و به هیزی کۆنتیکسته که ده رده خات. که واته، مه به ست له و مانایه یه که له ریگه ی دهروون ناسیی کۆمه لایه تیییه وه ره نگدانه وه له لای تاک، یان کۆمه لگا به جی ده هیلیت. وه ک ده لیت:

دیسـانـهـوه

وه کوو دوینیی و وه کوو پییری و

پار و پیرار

رۆژیکی تری سواومه و

دیسـانـهـوه

هه م خۆم و سوغره کیشی خۆم و

بیواز و ... بیواز

پالنان به بیزاریمه وه

به رده وامه و

ده مه وه سه سه ره و

چون چروچاوی نیشتیمان

هه وا گرژه و ... گه ره ک مۆنه

(A)

¹ le context socio-psychologique.

یا خود ده لیت:

لهم — رۆژمیره ی ئیستهدهدا
 سهعات له رۆژ
 ههفته له مانگ
 مانگیش له سال وهرهس بووه!
 من له خۆمدا، له ناو خۆمدا
 رهنگم له دهنگم — بیزاره و
 دهنگم له بۆنم — بیزاره!
 ههر لهم کۆلانه ی ئیمهدهدا
 دهرگا له چوارچیه ی خۆی و
 شووشه له پهنجهره ی خۆی و
 سیله ی کۆلان له کۆلان و
 کۆلان له دیوار بیزاره
 بی تاقه تیی له ته کمایه و ههنگاو ئه نی
 یان سیبه رمان یان هاوری
 (۹)

لهم تیکستهدها بهناشکرا ناخی قوولی شاعیر، یا خود نهستی قوولی شاعیر ده خوینیتهوه. ئه گهرچی تاک قسه ده کات، بهلام گوزارشت له کۆمه لگه ده کات و ده په ویت لهم رینگه یه وه دهروون ناسیی کۆمه لایه تیی کۆمه لگا ده ربخات، که بریتیی له دهروونیکه تهواو و بیزار له رابردوو؛ به شیوازیک تهواوی کاره کتهره کان به هوی بوونی نادادی و کیشه و مافخورانه وه، تهواوی دهروونه کان رووخاون؛ به شیوازیک گیانه کان له جهسته کان بیزارن. نموونه ی شاعیر و مال و کۆلان، نموونه یه له سه ر شار و دواتریش ههریمی کوردستان. ههر بویه ده لی:

له ناو مندا
 بیزاری هینده چربوته وه
 خۆم ئه بینم بیشه لانه و
 ده رالیکه ناو «زماک» م و
 تالی هه تاو ناگاته لام
 من به تهنها ههر ته ماشای
 په رت و په رشی پایزانه و
 دوو دهستی په نجه په ژمورده و
 دوو قاچی له لهش وه رهسی
 سه ر شه قامی ئیوارانیکه دووباره ی
 هه تا شهوی

جاده‌ی سه‌هۆله‌که‌م هه‌یه و

هه‌چی تر نا!

(۱۱)

ده‌یه‌وێت ئه‌وه بلیت بێزاریه‌که‌ی له ئه‌نجامی فه‌رمانه‌وایی دوو ده‌ست به بێ گوێدانه جه‌سته‌ی ماندوو و په‌ژمورده، که ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی نادادیی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و هتده؛ هه‌موو ئه‌مانه‌ش دوو قاچی له‌له‌ش وه‌رەس وای کردوو ته‌واوی کاره‌کان سست بکات و کاریگه‌ری له‌ سه‌ر ده‌روون و ره‌نگدانه‌کان بکات. یا خود ده‌لێت:

له‌م نه‌خشه‌یه‌دا بێزایی زه‌لکاویکه و

هه‌موو رۆژی چه‌ندین که‌ره‌ت

سه‌رمانی تیا نوقم ئه‌که‌ن!

هه‌موو رۆژی من ئه‌پرسم!

له‌چی ئه‌چم؟!

ته‌نه‌که‌ی خۆل

(۱۳)

۲-۴- کۆنتیکستی کۆمه‌لایه‌تی

مه‌به‌ست له‌و مانا و چه‌مکه مه‌به‌ستداریه، که له‌ روانگه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه کاریگه‌ری بیان هه‌یه و هاتوونه‌ته‌ ناو ده‌قه‌وه. واته، کرداره‌کان به‌ گشتی کرداری کۆمه‌لایه‌تین؛ بۆیه مانا و مه‌به‌سته‌کان له‌ ریگه‌ی کۆنتیکستی و به‌ هۆی په‌یوه‌ندیی کارلیکییه‌وه هه‌لده‌هینجری. به‌ده‌ر له‌مه‌ش، له‌ بنچینه‌دا «زمان دیاره‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه؛ بۆیه به‌رده‌وام چالاکیی زمانی له‌گه‌ل چالاکیی کۆمه‌لایه‌تی هه‌وسه‌نگه؛ بۆیه به‌رده‌وام په‌یوه‌سته به‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ی به‌کاری ده‌هینیت و کۆمه‌لگه‌ چوارچۆیه‌یه‌کی زمانی دروست ده‌کات» (ئوشان، ۲۰۰۰: ۸۳). هه‌ر بۆیه، کۆنتیکستی کۆمه‌لایه‌تی هه‌موو ئه‌و پیکهاتانه ده‌گرێته‌وه، که کۆمه‌لگه‌ی له‌ خۆ گرتوون. وه‌ک ده‌لێت:

من کامه‌رانم

یه‌که‌م درۆی نووسراوی به‌رجه‌سته

به‌خۆمه‌وه

ناوه‌که‌مه‌وه

هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی دردۆنگ ناوی

دلنیا بێ و

قاق‌ریش ناوی دارستان

(۷)

له‌م به‌ستینه‌دا ئه‌وه‌مان پێ ده‌لێت ناوه‌کان له‌ سه‌ر بنه‌ما چه‌زه‌کان ده‌نیریت، نه‌ک تایبه‌تمه‌ندی و مه‌عریفی؛ بۆیه مه‌رج نییه ناوی کامه‌ران بیت، ئیدی که‌سه‌که کامه‌ران بیت؛ یا خود سألح و سألح

بیت. هەرچه‌نده ناوی تایبه‌تی مرۆف، تهنه‌ها بۆ ناسینه‌وه‌یه، نه‌ک به‌خشینی تایبه‌تمه‌ندی، ئەم هه‌نگاوه‌ش راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه هه‌یه و کاریگه‌ری و پیوه‌ره کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، له‌ سه‌ر بنه‌مای هه‌ز و خواست و کاریگه‌ری و هه‌تد بریاره‌ی له‌ سه‌ر ده‌ده‌ن. به‌ مانایه‌کی تر، له‌ خودی کۆنتیکسته‌کانه‌وه ده‌گه‌ینه‌وه‌ی ژیا‌نی شاعیر پره‌ له‌ بی‌ئومه‌یدی و به‌ ته‌واوی ره‌شینه‌ به‌رامبه‌ر به‌و هیوا و خواسته‌ی که‌ هه‌یبه‌وه و گه‌یشتوووه‌ته‌وه‌ی یه‌قینه‌ی که‌ هه‌موو ده‌هۆل و به‌لینه‌کان، جگه‌ له‌ درۆیه‌کی بی‌بنه‌ما هیچی تر نه‌بوون. هه‌روه‌ها ده‌لێت:

ئەم کاته‌ت باش

من ناوم عه‌داله‌ته

له‌ سه‌ر زه‌مین چاویکی خوا و

ده‌ستیکه‌ی خـوامـ

ئه‌وه‌ته‌ی هاتومه‌ته‌ ئه‌م نیشتیمانه

که‌س نامناسی و که‌س نامینی و

ئه‌وه‌ی ناوی نه‌بی منمـ

من لێـره‌ ته‌نه‌مامـ

(۳۱)

له‌ کۆنتیکسته‌ی ئەم کۆپله‌وه‌ به‌ئاشکرا شاعیر باس له‌ نه‌بوونی دادپه‌روه‌ری نیوان تا‌که‌کان و دواتر ده‌سه‌لات و حزب و هاوولاتی ده‌کات. له‌مه‌ش خراپتر، شو‌رش و راپه‌رین کرا بۆ ئه‌وه‌ی نادادی و رژیمی به‌عس له‌ ناو بچێ؛ نۆزده‌ سا‌له‌ شو‌رش و راپه‌رین کراوه، تا وه‌کوو ئیستاش که‌س هه‌ستی به‌ بوونی دادپه‌روه‌ری نه‌کردوه‌؛ ئەمه‌ش ده‌رئه‌نجامی ئه‌و سیستم و په‌یره‌وی کردنی ئه‌م حزبا‌یه‌تییه‌یه که‌ له‌ هه‌رمیدا هه‌یه. بۆیه‌ کاتیکی خه‌لک له‌ به‌ر نه‌بوونی دادپه‌روه‌ری شو‌رشی کرد، ئەمه‌ش جو‌ریک بوو له‌ ئا‌گادارکردنه‌وه‌ی پیشه‌خته‌ی شی‌رکو بی‌که‌س بۆ ده‌سه‌لات؛ بۆ ئه‌وه‌ی به‌خۆیدا بچیته‌وه‌ و نه‌گاته‌ خۆپیشاندا‌ن. به‌ مانایه‌کی تر، دادپه‌روه‌ری دروشمی ته‌واوی ئایین و ئایدۆلوژی و رێبازه‌کانه‌، به‌لام که‌ کاریان پێ نه‌کریت، ئیدی دادپه‌روه‌ری بی‌جگه‌ له‌ درۆیه‌کی گه‌وره‌ هیچی تر نییه‌. هه‌روه‌ها ده‌لێت:

بۆ ئه‌وه‌ی به‌راستی ببی به‌ نیشتیمان

ئه‌بێ له‌ سه‌ر و ملته‌وه‌ بۆ به‌ره‌و خوار

خۆت، خۆت هه‌لوه‌شینیته‌وه‌!

ئه‌بێ بارانیکی تر له‌ ناوتا دابکات و

با‌یه‌کی تهرت تیا‌هه‌لکا و

سه‌ووتانیکی تری جیا‌واز

بتکا به‌ قه‌سه‌سی چا!

(۱۷۹)

ئەم کۆنتیکستە لایەنی بەهیزی ژبانی سۆزداری و کۆمەلایەتیی شاعیر دەردەخات، که چۆن ژبانی ئاسایی کۆمەلایەتیی خۆی بوو، ته سەرچاوه‌ی به‌شیک‌کی گه‌وره‌ی شیعره‌کانی؛ چونکه ئەم عیشقه‌ی شاملوو و ئەو ئیراده‌یه‌ی که هه‌یه‌تی بو دلبه‌ره‌که‌ی خۆیه‌تی، له هه‌ر نزیکه‌بوونه‌وه‌یه‌ک لێی به‌هره‌ی پێده‌به‌خشیت. له به‌ستینی ئەم ده‌قه‌ید شاملوودا - خودئاگایانه یان ناخودئاگایانه - نزیکه‌بوونه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ده‌بیندری له ده‌قه‌ر و ناوه‌رۆکی ئایینی مه‌سیحیه‌ت. بۆیه به‌سووده‌رگرتن له‌م ناوه‌رۆکه‌ بو‌ ئاشکراکردنی نیگه‌رانییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی خۆی له‌ نیوان عیشقی خانه‌گی و ته‌واو خودیدا له‌گه‌ڵ دنیای کۆمه‌لایه‌تی ده‌روه‌ به «عیشقی کۆمه‌لایه‌تی» ناوی ده‌بات؛ تا ئەو راده‌یه‌ی که ئایدا بو‌ ئەو به‌ مه‌سیحی دایک ناوی ده‌بات، جوان و پاک و ئارامکه‌روه‌ی دنیای شاعیریتی شیعری ته‌واو هه‌لگیراوه‌ته‌وه. وه‌ک شاعیر له‌ زمانی ئەو و به‌ چاوی ئەو ده‌بینیت:

نغمه در نغمه درافکنده
ای مسیح مادر، ای خورشید
از مهربانی بی‌دریغ جانت
با چنگ تمام‌ناپذیر تو
سرودها می‌توانم کرد
غم‌نان اگر بگذارد
چشمه‌ساری در دل و
آبشاری در کف—
آفتابی در نگاه و
فرشته‌ای در پیراهن
از انسان کته‌تویی
قصه‌ها می‌توانم کرد
غم‌نان اگر بگذارد
(۵۴۸)

من و تو یکی دهانیم—
که با همسه‌ آوازش
به زیباتر سرودی خواناست
من و تو یکی دیدگانیم—
که دنیا را هر دم
در منظر خویش
تازه‌تر می‌سازد
(۴۵۸)

شاملوو زیاتر له‌وه‌ی که ئاماژه‌ی پێ‌کراوه و باسی کاریگه‌ریی ئایدا له‌ سه‌ر شاعیریتی خۆی ده‌کات (۵۱۱، ۴۶۷). ته‌نانه‌ت له‌ ئاماژه‌ گرنه‌گ و کاریگه‌رییه‌ گرنه‌گه‌کانی ئایدا له‌ سه‌ر شاملوو ئه‌وه‌یه‌ که

دوو دهفتەری شیعرى به ناوى ئەوهوه نووسىوه وه ک آیدا در آینه (۱۳۴۳) و آیدا درخت و خنجر و خاطرە (۱۳۴۴). ئەم دوو دهفتەرە دوو تاییه تمەندیی گەرەى ههیه؛ یه کیکیان ئەوهیه که ههندیک له عاشقانهترینە کانی شاملوو لهم دوو کۆمه له یه دا هاتوو؛ ههروهها به پیتی ئەم دوو کۆمه له هۆنراوهیه ده بیته ئایدا به شازادهی ههه شیعرى شاملوو دابنریت و ههه به شازادهی شیعرى نوپى فارسى ناو بریت، چونکه ههه شاعیریکی ژن یان هاوسهرى بهه جوانییه و بهه رۆشنییه له هۆنراوهی نوپى فارسیدا باس نه کراوه. تاییه تمەندیی دووهه، ره گهز و ناوه رۆکی بهربلاوی بابتهی مهسیحیه ته له چاو شاعیرانی دیکه دا، که شاملوو ئاماژهی پی کردوو. ئەمهش به پاساوی ئەوهی که ئەو هه موو شتانهی وه ک به خیر هاتنیک بو ئایدا نووسىوه؛ هه ره چهنده له چهنه شوینیکى دیکه و شاملوو بهر له ئایدا خانم چهنه ده قیکى دیکه ی له سهه ئایینی مهسیحی نووسىوه (جوکار، رزجی، ۱۳۹۰: ۱۲۷-۱۲۸). بۆیه کۆنتیکسته سۆزییه کانی خۆی به لایه نه کۆمه لایه تییه که وه تیکه ل کردوو. شاعیر هاتوو ئایین و هۆنراوهی پیکه وه گریداوه.

۲-۵- کۆنتیکستی سۆزی

ئەو جۆریه که «پلهی بههیزی و لاوازی هه لچوون دیاری ده کات، ئیدی به راستی بیت، یان موبالهغه» (مودداس، ۲۰۰۲: ۱۹۰). ستیقن ئولمان ده لیت «تهنها کۆنتیکست بۆمان روون ده کاتوه که وشه که گوزارشتی بابتهی په تییه، یان گوزارشته له سۆز و هه لچوونه کان» (ئه لغه و بیل، ۲۰۱۱: ۱۲۹). که واته، له سهه خوینهر، یان ره خنه گره که جۆری مانای بابتهی و ئەوانه ی په یوه ستن به هه لچوون و سۆزه وه دیاری بکات؛ واته ئەو ساتانهی که قسه کهر، یان نووسه ر تیبدا ژیاوه و گوزارشته کانی ده بریوه، چونکه گوزارشته کان جیاوازن. وه ک ده لیت:

وا هات عاشقان! وا خۆی هات
به پۆشاکى گه لاریزانه وه وا هات
به نۆزده سأللى زه رده وه
به نۆزده چرای تاریک و
به نۆزده زامى سه وزه وه
له گه ل په پووله پایزه ی غه رباندا
به رپوهیه ... دیت بۆلاتان!
(۵)

ئه گه رچی کهش و باره که بریتیه له کهشی نیوان کوو و کچیک و باسه کهش بریتیه له ۱۹ سالی ئەزموونی حکومه تی هه ریم، که تیبدا خهه ناخۆی و بی هیواپی و نائومییدی و زام خراوه ته روو، بۆیه ده یه ویت لهم دوو جیهانه، جیهانی په یوه ندیی رۆحی نیوان ئەم دووانه که په یوه ندیه کی پرناومییدییه، له ریگه ی به خشین و ناسینی ئەم په یوه ندیه جوانه، وا بکا جوریک له پارسه نگ دروست بکات. له گه ل ئەوهی باس له بیده سه لاتی و لاوازی ده کات، به لام جوریک له خرۆشانی په یوه ندیی رۆحی دروست ده کات؛ بۆیه ده یه ویت له ریگه ی ئەم سۆزه وه جۆره پیدا چوونه وه یه ک به رابردوو و هه ولدان بو گۆران دروست بکات. هه ر بۆیه ده لیت:

کە ولات بوو بە چەتەولی ھەرەشە و
چی دەرگایە لێی داخستی
ئیتەر شتیک نییە لەودا ھەرگیز
تۆ پێی بلیی خۆشەویستی
(۲۲)

خۆشەویستی لە ژینگەییە کدا بوونی ھەبێت ھەبێت ھەبێت (ئەو کارە کتەرانیە کە نوینەرایەتی
دەکەن) وەفای بۆ ھاوولاتیانی خۆی ھەبێت؛ ئەگەر نا ئیدی شتیک بە ناوی پەیوەستبوون بە
نیشتیمانەو ھەبێت. بۆیە، پەیوەندیی خۆشەویستی نیشتیمان و ھاوولاتی لە سەر بنەمای
پەیوەندییە رووحییەکان بونیاد دەنرێت؛ ھەر کاتیکیش ئەمە ئەما، ئیدی پەیوەندییە
خۆشەویستیەکان پێچەوانە دەبنەو و دەبنە رق. وە ک دەلیت:

ئەگەر دنیا
لەم عشقە من و پۆزانە
لە ناو دلی ژن و پیاوی
سەر زەمیندا تۆو کردایە
دلیا بووم
ئیتەر رق و شەر و تۆلە
تا ھەتایە بە خۆیەو ھەبێت
(۲۰۹)

۲-۶- کۆنتیکستی فەرھەنگی

مەبەست لەو بەستینەییە کە لە رینگەییەو پەيام و مەبەستی رووشنیری لە رینگەیی وشەکانەو
دەناسینیت. جگە لەمەش، ئەم جۆرە کۆنتیکستە دەق وە ک دیاردەییەکی رووشنیری دەبینیت. بۆیە
ئەگەر بە زۆری بمانەوێت لەودی تیبگەین، لە رینگەیی دەقەکان و ژینگەیی کۆمەلایەتی و گرووپە
رووشنیریەکانەو دەبیت و لیرەو مەبەستەکان ھەلدەھینجری، یان لە رینگەیی دیالوگەکان لە
ئاستە جیاوازیەکان و رۆل و ئەندامانی کۆمەلگە و داب و نەریت و ھتد. ھەر یەکە لە مانە، ھۆکارە بۆ
تیبگەشتن لە دەق و توانای لیکدانەو و دەرھینانی کارنامەکانی و دەرکردن بە کۆنتیکستەکی
(عومەر، ۱۹۹۸: ۷۲). ئەم جۆرە کۆنتیکستە سەرنج دەخاتە سەر پەیوەندییە رووشنیریەکان، تا وە کوو
لیرەو کارلیک و جیکەوت لای خوینەر بەجی دەھیلێت. وە ک دەلیت:

ئەم نیشتیمانە نیوەروان کە ئەیبینی
خۆیمان لێ ئەکا بە گاندی و
لە شەویشدا بۆ کاسایە و
بەیانان سۆفیەکی نوورانییە و
ئێوارانیش جلی بارقو حەجج-ی
لەبەر دایە!

به رۆژ ئهو درهختی شیعره و
 به شهو تهوره
 به رۆژ تیریژی ههتاوه
 و
 به شهو قه مهي شهوه زهنگه
 (۱۵۹)

له گه ل ئه وهی کاره کتهره کانی نیشتیمان، ده یانه ویت به رۆژی رووناک و به ههر شیوازیک بیت، خۆیان بکه نه پالوانی میژوو؛ به و پیهی ئه وهی به ده ست هاتوو، هۆکاره کهی ئه وانن و ئه گهر ئه وان نه بوونایه، ئه م زه مینه نه ده ره خسا. له گه ل ئه مه شدا، ده یانه ویت شه رعیه تی مانه وه و سته م وه رگرن؛ بۆیه له رۆلێکدا خۆیان ده که نه پارێزه ری خه لک و مافه کانیان، له لایه کی تره وه له به رژه وه ندی ئه وان نه جوولینه وه، ئه وا ده بنه وه زالمه کهی جارن و له پینا و مانه وه دا، هه موو ریگه یه ک ده گرنه به ر. وه ک ده لیت:

وشه ی «هه ق» بی سه رو شوینه و
 ده می که کهس نه یینی وه
 وشه ی ئارام ئه لێ تا قه تم لی برا وه
 ره نگه له م ولاته دا ئیتر ناوی خو م
 بگۆرم به ناکام
 به لام وشه ی غه در
 هه موو رۆژ له به رده رکی سه رایه و
 پیاسه ئه کا و
 پر به شاریش پیئه که نی
 (۱۷۸)

۲-۷- کۆنتیکستی پیگه و هه لوپست

مه به ست له و ته راو و به ستینه یه که جو ریک له ریچکه و هه لوپست ده گه یه نن و له ریگه ی ئه م هه لوپستانه وه په یامه کانی ده قه که ده ناسریت. هه ر بۆیه، ئه گه ر بارودۆخ و هه لوپسته کان کار یگه ری له سه ر چالاکیی زمانی هه بیت، که واته دیاری کردنی مانای قسه کان ته واو نابن، به بی گه رانه وه بۆیان و زانیی سروس تیان. هه ر له بهر ئه مه ش، قاندا یك «بۆ هه موو پیگه و شوین و هه لوپستیک، وته ی خو ی هه یه» (ئوشان، ۲۰۰۰: ۸۲). پیگه و هه لوپست ده رئه نجامی ئه و بارودۆخه یه که شیعره که ی تیدا نووسرا وه، یان به ره م هینرا وه، یان هۆکار و پالنه ری سه ره کیی نووسینی ده قه که بووه؛ چونکه کو ی ئه مانه له ناو زمانی ده قه دا رهنگی دا وه ته وه. بۆ ری ره و و کۆنتیکسته ش، به هه مان شیواز لی ره وه وه رده گر یته وه. هه ر بۆیه، زانیی و ناسینی پیگه و هه لوپستی ئه ده بی، هۆکار یکی گرنگی ئاشکرا کردنی میتازمان و ده لاله ته مه به ستداره که ی ده قه که و ئاستی سه رکه وتنی شاعیر ده رده خات له گه یاندنی په یامه مه به ستداره که دا.

۳- بهراوردی شاملوو و بیکهس

هر یهک لهم دوو شاعیره نوپخواری ئیران و کوردستانی عیراق، دوو دیدگای جیاواز و دوو دنیابینی جیاوازیان ههیه. ئهویش بههوی ئهوهی ههر یهکهیان له دوو ژینگه‌ی ته‌واو جیاوازی سیاسی و کومه‌لایه‌تییه‌وه شیعریان چریوه و به شیوه‌ی جیاواز گوزارشتیان له خه‌ون و خولیاکان و ته‌نانه‌ت ئایدیاکانیشیان کردوو. ههر یهک لهم دوو شاعیره له ناوخوی ولاته‌کانیان نازناوی جیاوازیان ههیه؛ شپړکۆ به شاعیری نیشتمان و شاعیری ژن و شاعیری گه‌وره‌ی گه‌لێک ناسراوه، له بواری ئه‌کادیمیشیدا به شاعیری فه‌ره‌نگی زمان و ئه‌ده‌بیاتی هاوچه‌رخ‌ی کورد ناسراوه؛ هاوکات ئه‌حمه‌د شاملووش وه‌ک شاعیری نوپخواری ئیران و شاعیری مه‌رگ و ژیان و مرؤفدوستی و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که په‌یوه‌ستن به ئینساندوستیه‌وه ناوی ده‌رکردوو. ته‌نانه‌ت ده‌وتری که ههر شتیک په‌یوه‌ندی به مرؤفدوستیه‌وه هه‌بوو، شاملوو قسه‌یه‌کی بۆ هه‌بووه. شاملووی نوپخواری ئه‌وه‌نده له سه‌ر ژیان و مردن قسه‌ی هه‌بووه، به شیوه‌ی جیاواز بووه‌ته ده‌ستمایه‌ی شیعره‌کانی (باقی‌نه‌ژاد، ۱۳۸۶: ۲۷).

به پێی ئه‌و چه‌ند ده‌قه‌ی که له‌م توپژینه‌وه‌یه‌دا وه‌رگیراوه، ئه‌م دوو شاعیره به کاریگه‌ری ژینگه‌ کومه‌لایه‌تییه‌کانیان شیعریان نووسیه و هه‌ندیک جاریش ده‌کرێ وه‌ک شاعیری سه‌رکیش ناوبرین؛ چون له هه‌موو رۆژگاره‌کانی ژیا‌نی کومه‌لایه‌تی و سیاسی ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بووه له شیعره‌کانیادا. له‌وه‌ی بیکه‌س دا ده‌بینین ئه‌و کۆنتیکستانه‌ی که ئه‌م شاعیره نووسیه‌وه‌تی، ههر یه‌که‌یان خۆپنده‌وه‌یه‌کی زۆر هه‌لده‌گرن و له‌م ده‌قه‌ی به‌ ناوی ئیستا کچیک نیشتمانمه‌ ده‌بینین، سه‌رله‌به‌ری ره‌خه‌ و گله‌یی و داوا‌ی به‌ خۆدا‌چوونه‌وه‌ی سیستم و ده‌سه‌لات ده‌کات و دانه‌پراو له‌و ژینگه‌ سیاسییه‌ی که کورستانی تیدا‌یه نووسیه‌وه‌تی، ده‌یه‌وت ئه‌وه‌مان پێ بلێت که ئه‌وه‌ی له رابردوودا خه‌باتی بۆ ده‌کرا، ئیستا شتیکێ تره و ئه‌و دنیابینییه‌ی که چاره‌روانمان ده‌کرد هیشتا نه‌هاتوو ته‌ دی.

جیاواز له‌مه‌ش، ئه‌و ده‌ق و کۆنتیکستانه‌ی شاملوو، که له‌م توپژینه‌وه‌یه‌دا ئاماژه‌ی پێ کراوه، به‌شی زۆری ره‌خه‌ی ناراسته‌وخۆ و ده‌رده‌لی شاعیره به‌رامبه‌ر به‌ سیستیمیک که ژیان تیدا تا راده‌یه‌ک داخراوه و ئه‌وه‌تا ئه‌و به‌و ده‌قه شیعریانه‌ی که له سه‌ر ئایین و بیروباوه‌ری خۆشه‌ویسته‌که‌ی نووسیه‌وه‌تی، مه‌حکوومه و له هه‌مان کاتیشدا به‌شیکه له واقیعه کومه‌لایه‌تییه‌که و شاعیر هاتوو هه‌موو گوزارشته‌کانی به خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه به‌ستوو ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌هانه و پاساو بۆ ئه‌و شتانه‌ی که له دلیدا هه‌یه به‌هینیه‌وه و کومه‌لگه‌ لێی وه‌رگریت. له‌به‌ر ئه‌وه نمونه‌ی ئه‌مجۆره شاعیرانه له نیو ئه‌ده‌بیاتی کوردی و فارسیدا تا ئه‌وه‌په‌ری نوپخواری کاریان کردوو و تازه‌گه‌ر بوون و جێ په‌نجه‌یان هه‌میشه ده‌دره‌وشیته‌وه.

۴- ئه‌نجام

له ئه‌نجامی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا گه‌یشینه‌ ئه‌وه‌ی که به‌ستین و کۆنتیکست رپه‌وه‌یکی گرنه‌گه بۆ دیاری کردن و ناسینی مانا‌کانی ده‌ق و مه‌دلوه‌لیکی نوپیه و هه‌لگری مانایه، که کۆی ده‌رپراوه‌که له خۆی گرتوو. کۆنتیکست له سه‌ره‌تادا ته‌نراوه‌یه‌کی زه‌هنیه‌یه، پاشان په‌یوه‌ست ده‌بیته‌وه به زمانه‌وه و

دواتر جوړه که ی دهرده که ویت. شیرکو بیکهس و شاملوو زور به وردی بیریان له هه لبراردنی وشه کان کردوو ته وه، له پیناو به خشینى کونتیکستیکی به هیز، به شیوازیک له گه ل زه مه نه کان مانای نوی ببه خشییت. به گشتی، شیرکو بیکهس و ئه حمه د شاملوو توانیویانه کونتیکستی پراگماتی، دهررونی، سۆزی و هتد به کار بهینن و له هه مووشیاندا هه مان هیزی مانایی ببه خشنه ده که. ئامانجی سه ره کیی شاملوو، گه یاندنی مانا و وینه ی جیاوازه. بو ئه م مه به ستهش له ده که شیعییه کاندای شیوازیکى نوی له پیناو به ستینیکى زیهنیدا به کار هیناوه.

سه‌رچاوه کان

کوردی:

بیکه‌س، شیرکو. (۲۰۱۱). ئیستا کچیک نیشتیمانمه. سلیمانی: ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.
 هه‌زار، عه‌بدو‌ل‌ره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی. (۱۳۶۹). هه‌مبانه‌ بۆرینه. تاران: بلاوکراوه‌ی سروش.

فارسی:

باقی‌نژاد، عباس. (۱۳۸۶). «شاملو شاعر زندگی و مرگ». مجله‌ زبان و ادبیات فارسی، ش. ۹، س. ۳، صص. ۲۵-۵۰.

جوکار، منوچهر و عارف‌ریزجی. (۱۳۹۰). «عناصر و مضامین ترسای‌ی در شعر شاملو». ادب‌پژوهی، ش. ۱۷، صص. ۱۴۱-۱۲۱.

شاملو، احمد. مجموعه اشعار شانزده دفتر. کتابخانه امید ایران.

--- (۱۳۸۳). دفتر دوم: گزینیه‌ای از اشعار شاعران بزرگ جهان. تهران: نگاه.

--- (۱۳۸۴). دفتر یکم: شعرها. تهران: نگاه.

عه‌ره‌بی:

البرکاو‌ی، عبدالفتاح. (۲۰۱۴). مدخل الی علم اللغة المدین. القاهرة.

الحناش، محمد. (۱۴۰۱). البنیویه و اللسانیات. دارالبیضاء.

--- (۱۹۸۰). البنیویه فی اللسانیات. المغرب: دارالرشاد الحدیثة، الدارالبیضاء.

الرباع، سامی. (۱۴۰۶). «البنائیه، التحلیل الادبی». فیصل، عدد ۱۰۳.

الزیبیدی، السید محمد مرتضی‌ الحسینی. (۲۰۰۴). تاج العروس من جواهر القاموس. الکویت: المجلس الوطني للثقافة والفنون.

الزیبیدی، محمد بن محمد بن عبدالرزاق. (۲۰۰۸). تاج العروس من جواهر القاموس. کویت.

السعدنی، مصطفی. (۲۰۰۰). المدخل اللغوي فی نقد الشعر. منشاه المعارف.

الطلحی، رده‌ الله رده‌ بن ضیف‌ الله (۱۴۲۳). دلالة السياق. مکه‌ مکرمه: جامعه‌ ام‌ قری.

الغویل، ابراهیم (۲۰۱۱). السياق و الاثره فی المعنی. ليبيا: اکادیمیة الفكر الجماهیری.

القرطاجی، حازم. (۱۹۸۶). منهاج البلغاء و سراج الادباء. بیروت، ط. ۲.

اوشان، علی‌ ایت. (۲۰۰۰). السياق و الفن الشعری من البنیة الی القراءة. دارالثقافة.

اولمان، ستیشن. (۱۹۹۷). دور الکلمه فی اللغة. ت: کمال بشیر، القاهرة.

- حجازی، سمیر سعید. (۲۰۰۱). قاموس مصطلحات النقد الادبی المعاصر. القاهرة: دارالافاق العربية.
- حسن، سعید. (۱۴۱۳). علم لغة النص. القاهرة.
- خطابی، محمد. (۱۹۹۱). لسانیات النص مدخل إلى انسجام الخطاب. بیروت.
- خلیل، ابراهیم. (۲۰۰۹). د. امتنان الصمادی، فن الكتابة والتعبیر، دارالمسیرة للنشر و التوزیع و الطباعة. عمان - الأردن.
- خلیل، عبدالمنعم. (۲۰۰۷). نظریة السياق بین القدماء و المحدثین. الاسکندریة: دارالوفاء للطباعة و النشر.
- دایک، فان. (۲۰۰۰). النص و السياق. ت: عبدالقادر قنینی، الدار البيضاء.
- سوسیر، فردیناد دی. (۱۹۸۵). دروس فی الالسنه العامه. ت: صالح عرماد. تونس.
- شبلنر، برند. (۱۹۸۷). علم اللغة و الدراسات الادبیة. ت: محمود جاد الرب، القاهرة.
- عزت، علی. (۱۹۷۱). «اللغة و النظرية السياق». مجله فکر المعاصر، عدد ۷۶.
- عمر، احمد. (۱۹۹۸). علم الدلالة. القاهرة: عالم الكتب.
- عیسی، رانیا فوزی. (۲۰۰۸). علم الدلالة، النظرية و التطبيق. الاسکندریة: دار المعرفة الجامعية.
- عیسی، محمود محمد. (۲۰۰۴). السياق الادبی. جامعه المنصور.
- فتحی، ابراهیم. (۱۹۸۶). معجم المصطلحات الادبیة. تونس: المؤسسة العربية للناشرين المتحدین.
- فضل، صلاح. (۱۹۹۲). بلاغه الخطاب و علم الفن. الكويت: المجلس الاعلی للثقافة و الفنون والاداب.
- فیندریس (۱۹۸۵). اللغة. ت: عبدالحمید الدواخلی و زمیله، القاهرة.
- مودداس، زینه. (۲۰۰۲). نظریة النظم عند عبد القاهر الجرجانی فی الضوء النظرية السياقية / الحدیثه. رساله ماجستیر، جامعه مولود معمری.
- فهره نسی:

Brekle, H. E. (1974). *Semantique*. Paris: Librairie Armand Colin.

Micro, R. (1982). *Imprime en France*. Paris: Par Brodard Graphique.

Petit, L. (1984). *En Couleurs*. Paris: Parigramme.